

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

מבקש

א' ש'

ע"י ב"כ עו"ד ארתור שני ו/או רונית א' זיסמן
ממשרד א' זיסמן שני- חברת עו"ד, מגשרים ונוטריון

נגד

משיבה

ש' ל' ש'

ע"י ב"כ עו"ד חוה קליין ו/או מורן יעקובוביץ'
קליין חוה ושות', משרד עורכי דין

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה למתן צווי עיקול זמניים מיום 23.4.2021, אשר הוגשה על ידי מר א' ש' (להלן-**המבקש**), במסגרת תובענה מיום 29.12.2020 שכותרתה: "אכיפת הסכם, צווים למתן מסמכים ומידע וביצוע חיובים ופיצול סעדים בגין הפרת הסכם והברחת רכוש".

1. המבקש עתר להורות על מתן צו זמני לעיקול הכספים המצויים בחשבונות הבנק של גב' ש' ל' ש' (להלן-**המשיבה**) עד לסך של שני מיליון ₪ וכן, על האופציות שנותרו על שם המשיבה בחברת S.ltd. (להלן-**החברה**).

2. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 31.8.2006 ולהם שלושה ילדים משותפים (קטינים). ביום 19.10.2018 חתמו הצדדים על הסכם גירושין, אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 24.10.2018 (להלן-**הסכם הגירושין**). סעיף 80 להסכם הגירושין קובע בין היתר כך:

ש' הינה סמנכ"לית בחברת S.ltd, שהינה חברת הייטק. להלן: "החברה". במסגרת העסקתה הורצו לש' אופציות של החברה ששייכות לש' בלבד, למעט אלו שהבשילו ויחולקו כמפורט להלן. במסמך מהחברה המפרט את כתבי האופציה מצ"ב להסכם זה כנספח-ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו. על פי המכתב נספח-- נכון למועד הקובע הונפקו לש' אופציות לרכישת מניות של החברה כדלקמן:

100,000 אופציות אשר הונפקו בתאריך 22 במאי 2014 ומתוכם 87,500 מבושלות.

40,000 אופציות אשר הונפקו בתאריך 18 ביוני 2015 ומתוכם 25,000 מבושלות.

417,017 אופציות אשר הונפקו בתאריך 13 באוקטובר 2016 ומתוכם 104,254 מבושלות.

מוסכם בזאת כי לגבי האופציות שהבשילו עד המועד הקובע – על אף שזכויות אלה רשומות על שמה של האישה בלבד, מחצית הזכויות שייכות לבעל ושניהם שותפים שווים לזכויות אלה ויחלקו בניהם בחלקים שווים את תמורתן נטו, בניכוי כל מס והוצאה שתחול בגין מימוש האופציות. ברגע שהזכויות תמומשנה. במקרה של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

אקסלרציה בהבשלת האופציות, יחשב החלק היחסי של האופציות שעברו אקסלרציה כאילו הבשילו עד המועד הקובע. לפיכך, כל עוד לא קיבל הבעל בפועל את הסכומים המפורטים בהסכם זה בגין זכויותיו, חלים על האישה כלפי הבעל, הכללים והחובות החלים על נאמן כלפי נהנה בכל הנוגע לאופציות. האישה על פי שיקול דעתה הבלעדי תחליט מתי לממש אופציות אלה.

האישה תשלח לחברה הוראה בלתי חוזרת על זכותו של הבעל באופציות אלה מיד לאחר אישור הסכם זה... לא' או לבא כוחו יוצגו כל המסמכים והנתונים הרלוונטיים הנוגעים למימוש האופציות, לשווים ולתמורה מהם.

תמצית טענות הצדדים

3. בקשת המבקש במעמד צד אחד מיום 23.4.2021, להלן נימוקיו :
 - 3.1 הסכם הגירושין קבע כי 216,754 אופציות בחברה אשר הבשילו לפני מועד הקרע, יחשבו רכוש משותף ויחולקו בין הצדדים, עד למועד זה על המשיבה מוטלת חובת נאמן כלפי המבקש. כעולה מכתב ההגנה המשיבה מימשה לפחות 152,653 מהאופציות המשותפות, משלוש סדרות ושלשלה את התמורה לכיסה בסך העולה על 1,695,280 ₪, תוך שהיא מסתירה זאת מהמבקש; המשיבה מנעה מהמבקש לקבל את חלקו; המשיבה הפרה את חובת הנאמנות המעוגנת בהסכם, בכך שפעלה בניגוד להיגיון הכלכלי באופן מימוש האופציות (מימוש אופציות מסדרות ב' ו-ג') ובכך שלא העבירה את כתב ההתחייבות הבלתי חוזר בדבר זכויות המבקש באופציות; המשיבה מסרבת למסור מידע בדבר האופציות, הפעולות שננקטו והתמורה מהן בניגוד להסכם הגירושין. זכויותיו של המבקש באופציות מעוגנות בפסק דין חלוט ולכן סיכויי התביעה גבוהים והוא מעריך את התביעה בסך של 2,000,000 ₪.
 - 3.2 מאזן הנוחות נוטה לטובת המבקש, שכן הנזק שיגרם לו אם לא יינתן הצו, גבוה מנזקה של המשיבה: חוסר הנוחות שעלול להיגרם למשיבה מאי שימוש בחלקה בתמורה מהמימוש עד להכרעת בית המשפט מתגמד לעומת חוסר הנוחות שגרמה המשיבה למבקש במימוש האופציות.
 - 3.3 מעשי המשיבה מעלים חשש כבד, כי היא תנצל את פרק הזמן שעד למתן פסק הדין לשם העלמת התמורה שהבריחה עד כה, בפרט כשלא העבירה לחברה הוראה בלתי חוזרת בדבר זכויות המבקש באופציות. החשש נעוץ אף בדפוס פעולה שלפיו המשיבה הבריחה רכוש משותף באמצעות העברת כספים (כ-200,000 ₪) מחשבונם המשותף, מיד לאחר הקרע בין הצדדים ועוד בטרם נחתם הסכם הגירושין, לסבה. משכך יש להבטיח את זכויות המבקש.
4. תשובת המשיבה לבקשה מיום 9.5.2021, להלן נימוקיה :
 - 4.1 הבקשה נועדה להתעמר במשיבה ולא בכדי הוגשה עמה בקשה נוספת לביזיון, אף עיתוי הגשת הבקשה מלמד על כוונה להתעמר בה.
 - 4.2 הבקשה מהווה הרחבת חזית אסורה לכתב התביעה, בהיותה כוללת טענות משפטיות חדשות שלא נטענו בו ודין להימחק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'

כב' הרשמת עינת גלעד משולם

- 4.3 הבקשה נעדרת עילה ומשכך, אינה מקימה זכות למתן צו עיקול זמני על חשבוניות הבנק ועל האופציות. המשיבה עומדת על טענתה מכתב ההגנה, כי מימשה אך ורק אופציות שזכויותיהן שייכות לה; המשיבה אינה יכולה להבריש רכוש השייך לה.
- 4.4 המבקש לא הוכיח את יסוד ההכבדה: הסעד המבוקש הוא הגנה על כספים ולא סעד בעין ולכן אם ייקבע שעל המשיבה להעניק למבקש סכום כסף מסוים, הרי שזו תוכל לתת את הכספים מכל מקור אחר העומד לרשותה.
- 4.5 המשיבה לא הבריחה כספים, מדובר בהלוואה שניתנה לשניים מסבה בסך של 200,000 ₪ לשם רכישת דירה ותשלום בגין רישום הילדים לבית הספר, הצדדים התחייבו להחזירה ואכן ההלוואה הוחזרה בהסכמת המבקש, לכן טענת המבקש חסרת תום לב.
- 4.6 מתן הצו יגרום לנזק אדיר ובלתי מידתי למשיבה: עיקול בסך שני מיליון ₪ בחשבון הבנק ישתק את חיי המשיבה וילדיהם, שכן מדובר בהגבלת חשבון עו"ש ממנו הם מתקיימים ביום-יום. עיקול חשבון עו"ש הוא "קו אדום" ביחס לסוגיית עיקול זמני. עיקול ברישום על כל האופציות הנוטרות הרשומות על שם המשיבה בחברה אינו מידתי שכן, למבקש יש זכות אך ורק ב-43,750 אופציות מסוג א'; ב-12,500 אופציות מסוג ב'; וב-52,127 אופציות מסוג ג'. כמן כן, מתן צו עיקול ברישום על כלל האופציות של המשיבה מהווה עיקול על זכות חוזית שיש למשיבה אל מול החברה, עיקול מעין זה עלול לשבש את מערכת היחסים החוזית שבין המשיבה לבין החברה, הוא עלול לשלול ממנה את האפשרות להתקדם בחברה וכן לרכוש או לממש אופציות שהובשלו לאחר מועד הגירושין ואף יגרום לעצירת הצמיחה הכלכלית של החברה.
5. תגובת המבקש מיום 6.7.2021:
- 5.1 מתקיים יסוד ההכבדה שכן המשיבה נטלה כספים השייכים לו; מימשה אופציות חדשות לפני ישנות באופן שפגעה כלכלית במבקש; סירבה ומסרבת לגלות שקיפות ביחס למסמכים.
- 5.2 העיקול על חשבון הבנק אינו כולל משכורת חודשית באופן שההתנהלות השוטפת לא תיפגע. לחלופין, לו הוצג מידע ניתן היה להורות שרק הסכום שהתקבל יופקד בחשבון נאמנות.
- 5.3 מאזן הנוחות נוטה בבירור למתן הסעד הזמני המבוקש של עיקול ברישום של כל האופציות של המשיבה, לשם הקפאת המצב עד למתן פסק הדין.

דיון

6. ההחלטה ניתנת בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי (תיקון) (תיקון), התשפ"א-2020, שפורסמו ביום 27.12.2020, המאריכות את סמכות הרשמים ליתן החלטות בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן-**תקנות תשמ"ד**).
7. השיקולים העיקריים בבקשה לסעד זמני הם קיומה של זכות לכאורה ומאזן הנוחות הנבחנים במעין "מקבילית כוחות", כך ככל שגדל משקלו של אחד התנאים ניתן להפחית בדרישת משקלו של האחר (רע"א 5284/17 סובחיה עלי נ' עיזבון המנוח יוסף עלי (15.10.2017); רע"א 9623/17 גבע נ' ...

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

שילר (10.12.2017)). בנוסף נבחנים שיקולי יושר, מידתיות ושיהוי (תקנות 362 ו-374 לתקנות תשמ"ד והשוו לתקנות 94, 95(ב), (ד)(2)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018).

(א) עילת תביעה לכאורה

8. בשלב ההכרעה בסוגיית הסעד הזמני תמונת זכויות הצדדים, מבחינה עובדתית ומבחינה משפטית אינה נהירה לחלוטין. בבקשה לסעד זמני יש להראות זכות לכאורה, כלומר, כי סיכויי התביעה חוצים רף מינימלי אשר מתחת לו אין הצדקה לתת סעד זמני. רף זה אינו שקול להוכחה במאזן הסתברויות כנדרש בדרך כלל בהתדיינות אזרחית בהליך העיקרי. די אם הוכח שהתביעה אינה טרדנית, וקיימת שאלה רצינית שיש לדון בה. בשלב זה של בקשה לסעד זמני, אין צורך לפסוק באופן סופי בדבר צדקתו של מי מהצדדים (רע"א 1379/16 **נופי נ' נופי** (3.4.2016), להלן - **עניין נופי**).

9. המבקש מציין, כי עילת התביעה לכאורה מבוססת, מעת שזכויותיו באופציות מעוגנות בהסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין. לטענתו, סעיף 80 להסכם הגירושין קובע כי הצדדים יתחלקו בתקבולים מאופציות אשר הבשילו עובר למועד הפרידה ודהיינו 216,754 אופציות בחברה, עוד נקבע כי על המשיבה מוטלת חובת נאמן כלפיו. חרף זאת המשיבה מצאה לנכון לממש לפחות 152,653 אופציות בלי ליידע את המבקש, בלי להציג מסמכים בנדון ותוך שנוקטת במהלך הפוגע כלכלית במבקש בשל מימוש אופציות מאוחרות לפני מוקדמות.

המשיבה אינה מכחישה את זכויות המבקש, כלשונה "האופציות שיבשילו יתחלקו חצי-חצי בינינו. כן, מגיע לו חצי מהאופציות שיבשילו" (עמוד 7 ש' 20). עם זאת טוענת בכתב התשובה, כפי שאף טענה בכתב ההגנה, כי היא מימשה אך ורק את האופציות שזכויותיהן שייכות לה ולראייה צירפה מסמך המאשש את מספר האופציות שמומשו (סעיף 3 לתשובה). בחקירתה הוסיפה במענה לשאלת ב"כ המשיב, כי הציגה למיטב הבנתה את כל המסמכים, כי לא הייתה לה כוונה למנוע מידע וכי ניסתה לשתף פעולה ואף הציגה למבקש ללכת לגישור (עמוד 11 ש' 4-1). עם זאת במענה לשאלה היכן הופקד חלקו של המבקש באופציות השיבה "אני לא מתכוונת לענות על זה" (עמוד 11 ש' 21). בחקירתה המשיבה דבקה בגרסתה: "להבנתי לא מימשתי את חלקו של אדם. כל הסוגיה של אדם נדון בזה בגישור" (עמוד 11 ש' 27).

הנה כי כן, הצדדים מציגים עמדות קוטביות ביחס לסעיף 80 להסכם הגירושין לפרשנותו וביחס לפעולות שננקטו על ידי המשיבה באשר למימוש האופציות. בעוד המבקש סמוך ובטוח כי המשיבה פעלה בניגוד להוראות הסכם הגירושין - בכך שמימשה אופציות משלוש סדרות מבלי ליידע אותו, בניגוד להוראות בדבר חובת נאמנות עד לחלוקה, מבלי לספק את מלוא המידע, וללא יישום העברת כתב התחייבות כנדרש. סבורה המשיבה כי נקטה בפעולות ביחס לחלקה באופציות ותו לא וכי העבירה את המידע הנדרש, משמע לא פעלה בניגוד להוראות ההסכם.

מדובר בטענות סותרות המשלבות טענות עובדתיות (כגון באשר לכתב ההתחייבות) עם טענות משפטיות לצד פרשנות של הוראות ההסכם. לנוכח כך ולאחר בחינת טענות הצדדים, נחזה כי אין מקום בשלב זה, לקבוע כי המבקש לא עמד ברף המינימאלי הנדרש לצורך הסעד הזמני של קיום

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

ראיות לכאורה לעילת התובענה. כאמור כתבי הטענות מלמדים שנדרש לקיים בירור עובדתי מעמיק של כלל הזכויות הנטענות. אמנם טענת המשיבה באשר לסכום שהתבקש בעיקול (שני מיליון ₪) בהשוואה לחלקו של המבקש באופציות אינה קלוטה מן האוויר, אך מנגד אין בכך לשמוט את רכיבי העילה לכאורה בשלב זה (אף אם יש לכך משמעות באשר לסוג הסעד, ר' דיון להלן). יתר על כן, אף אם למבקש צפויים קשיים בהוכחת התביעה ושיעורה, בשלב ראשוני זה לא ניתן לקבוע נחרצות כי מדובר בתובענת סרק. ניכר, בשים לב לטיב הטענות ההדדיות, כי התובענה מעוררות שאלות שיש לדון בהן ולכן, לא ניתן לשלול קיומן של ראיות מהימנות לכאורה בקיומה של עילת תביעה כדרוש לצורך מתן סעד זמני, שכאמור עוצמתן שונה מאלה הנדרשות בהליך העיקרי. לפיכך, לאחר בחינת הטענות, התובענה חוצה את הרף הלכאורי הנדרש לשלב הסעד הזמני.

(ב) שיקולי צדק - חוסר תום לב ושיהוי

10. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, איני מוצאת כי הבקשה הוגשה שלא בניקיון כפיים וכי המבקש לא עמד בחובת תום הלב המוטלת עליו. אמנם המשיבה הטעימה, כי הבקשה הוגשה כחלק ממסעו של המבקש בנתיבי ההליכים המשפטיים ולצורך התעמרות במשיבה (סעיף 15 לתשובה והשוו לדברי המשיבה בעדותה עמ' 11 ש' 4-5). בהקשר זה ציינה כי עיתוי הגשת הבקשה מלמד על תכליתה, לאחר שהמשיבה הגישה בקשה דחופה לצו הגנה בענייניו של המבקש אשר סטר לבתם, ביום 8.11.2020 (ה"ט 11-20-18492). המבקש נשאל על אודות הטעם שבגיני הוגשה התובענה והבקשה והשיב כך :

ש. תאשר שהשינוי העובדתי היחיד שקרה מאז שחתמת על הסכם הגירושין שקובע בסעיף 80 שהמשיבה תממש את האופציות על פי שיקול דעתה, זה הליך שנפתח נגדך בשל הכאת הקטינה?
ת. זה לחלוטין לא נכון. מה שהשתנה זה שנודע לי, מה שלא ידעתי קודם, זה שהיא מימשה אופציות שיש לי זכויות בהן. זה לחלוטין לא נכון (עמוד 8 ש' 9-12).

עיון מלמד, כי התובענה הוגשה בסמיכות זמנים לצו ההגנה (בחלוף כחודש), אך הבקשה לעיקול זמני הוגשה בחלוף חמישה חודשים ולאחר שהתקבל כתב ההגנה, אשר על יסודו, בין היתר, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו. לנוכח סד הזמנים אין זה מובהק כי מדובר "בתגובה" או התעמרות גרידא. אולם אף לו הייתה מתקבלת הטענה שלפיה הגשת הבקשה לסעד זמני היא על רקע צו ההגנה ומשכך הוגשה בחוסר תום לב, עדיין לא מדובר בחוסר תום לב מהסוג שבו הכירה הפסיקה ככזה המצדיק דחיית בקשה לסעד זמני. המקרים שבהם הוכר חוסר תום לב בהגשת בקשה לסעד זמני שונים בתכלית בנסיבותיהם: כך בברע"א 5072/00 איזי יוגב תעשיות נ' מסגריית האחים אבן, פ"ד נה(2) 307, (2000) במסגרתו, נמנע כבוד השופט טירקל מלהתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, אשר דחה בקשה לסעד זמני בשל חוסר תום לב, עת קבע שהמבקשות לא קיימו את חובת גילוי העובדות הרלוונטיות והעלו טיעונים כוזבים (בדבר מקוריות פינות לארגזי משאיות) וטענותיהן הופרכו בעת הדיון. כבוד השופט טירקל מציין כי מעבר לסוגיית העדר תום לב אין להתערב בהחלטה מטעמים נוספים כגון, מועד דיון קרוב בהליך העיקרי שיפחית את הנזק הכספי (שם, פסקה 3). באופן דומה ברע"א 8113/00 שפר נ'

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

תרבות לעם, פ"ד נה(4) 433, (2001) קבע כבוד השופט מצא, כי מסמכים רלוונטיים לא הוצגו כראוי בעת הגשת הבקשה במעמד צד אחד ולכן **"קרוב להניח כי בית המשפט לא היה מזכה אותם בסעדים שנתבקשו בלי לזמן דיון בבקשה במעמד שני הצדדים"** (שם, עמוד 443). עוד נקבע כי אף מאזן הנוחות נטה במובהק לעבר המשיבים שכן דובר במלאי מילונים והיה חשש להתיישנותו ולנזק כספי למכביר. הנה כי כן, הנסיבות כאן שונות מנסיבות הפסיקה. כמו כן יש להזכיר ששני הצדדים שטחו את טענותיהם הן בכתב והן בדיון, לא מדובר בבקשה שהתקבלה במעמד צד אחד וממילא הטענות נדרשות גם בבירור עובדתי לכן, לא מצאתי שיש בהן להשפיע על ההחלטה באופן המצדיק דחיית סעד זמני מבלי לבחון את יתר הרכיבים והנסיבות.

טענה נוספת שעלתה היא שיהוי בהגשת הבקשה (ר' סיכומי ב"כ המשיבה, עמוד 13 ש' 30-31). סעד זמני על פי טיבו הוא סעד מן היושר המצדיק שלא להשתהות, בנוסף עצם השיהוי עשוי ללמד כי הסעד המתבקש אינו דחוף (כבוד השופט סולברג רע"א 1864/13 **מיטב אשכנזי נ' ש.נ. דרור אחזקות בע"מ** פסקה 26 (10.4.2013). במרבית המקרים בפסיקה, לא על יסוד השיהוי לבדו נדחו בקשות לסעדים זמניים, אלא כשנלוו לכך טעמים נוספים כגון הטיית מאזן הנוחות (רע"א 6872/05 **קייזמן נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ** (24.8.2005)); או במקרים שבהם דובר בשיהוי ניכר כגון, במקרה שבו עלו טענות בדבר התיישנות התובענה, עת נודעה העילה בשנת 1971 והתובענה הוגשה בחלוף 45 שנים, בשנת 2016 (רע"א 9410/16 יורשי המנוח **סעאדה צאלח סעאדה אלג'לאד נ' עבד אלחמיד אסעד אבו חמדה** פסקה 4 (29.12.2016)). שונים הם פני הדברים במקרה דנן, אף לא נמצאת אינדיקציה לכך, שהמשיבה הסתמכה על עיכוב או שנגרם לה נזק בעטיו. לכן לא מצאתי כי מוצדק לדחות את הבקשה על יסוד טענה זו.

(ג) יסוד ההכבדה ומאזן הנוחות

11. מאזן הנוחות הוא רכיב משמעותי שבו נוטים להתמקד במסגרת הדיון בסעד הזמני: **"הלכה היא כי בבחינת בקשה למתן סעד זמני, ככלל תינתן הבכורה לשיקול מאזן הנוחות"** (כבוד השופטת ברון, ע"א 6389/17 **ביטס אופ גולד בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ**, פסקה 11 (25.2.2018)). וראו עוד דברי כבוד השופט גרוסקופף: **"בבואנו להניח את שני השיקולים על לשון המאזניים, יש לשים לב כי משקלם הסגולי שונה; הפסיקה הכירה בבכורת מאזן הנוחות ביחס לסיכויי התביעה"** (רע"א 605/19 **ידען נ' רשות מקרקעי ישראל**, פסקה 9 (18.4.2019)). במסגרת שיקולי מאזן הנוחות בית המשפט בוחן את הנזקים שייגרמו לכל אחד מהצדדים כתוצאה ממתן הסעד המבוקש או כתוצאה מדחיית הבקשה למתן הסעד הזמני. אשר ליסוד ההכבדה עניין זה נבחן על רקע נסיבותיו הפרטיות של כל מקרה תוך התחשבות בין היתר בסכום התביעה, ביכולת הכלכלית של הנתבע ובחשש, אם אכן קיים כזה, מפני הברחת נכסים מצידו (**עניין נופי**).

12. המבקש מצביע על חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין מעת שהמשיבה כבר מימשה אופציות והסכום לאשורו אינו ידוע לו משום שלטענתו אין היא מוכנה להציג מסמכים בנדון. לטענתו אין הצדקה כי **"ייגרר"** להליכי גבייה והוצאה לפועל, הליכים שייתכן שימשכו שנים ויסבו לו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

הוצאות (סעיף 1.4 לתגובה) לשם יישום פסק הדין, בפרט בשים לב לכך שהמשיבה בסעיף 13 לתשובתה מלמדת כי הכספים אינם בחשבון הבנק שלה. לצד זאת מצביע המבקש על "דפוס פעולה" נטען שלפיו המשיבה הבריחה רכוש משותף בסך של 200,000 ₪ מהחשבון המשותף בסמוך למועד הקרע והעבירה אותם לסבה. המשיבה מנגד ציינה כי טענות המבקש באשר לסב נטענו בחוסר תום לב, והצביעה על כך שמדובר בכספי הלוואה שהעניק להם סבה והכספים הללו הועברו אליו בהסכמת המבקש כעולה מתכתובת בנדון. בדיון עמד המבקש על גרסתו בעניין זה בציינו כך, "כשהיא ניסתה להבריח את הכסף לסבא שלה. אני לא זוכר את התאריך המדויק, זה היה לפני שהסדרנו את כל הנושאים המשותפים כשהיה קרע, כשנה קודם. היא ניסתה לקחת בערך 200 אלף ₪ היחידים שהיו נזילים שהיו מושקעים בני"ע והפקידה פקודת מכירה לני"ע כדי להעביר לסבא שלה בטענה שזה על חשבון הלוואה, שלא היתה, לסבא שלה. זה היה בתקופה שעדיין ניסיתי להציל את הנישואין וויתרתי על זה, נתתי לה לקחת את הכסף הזה" (עמוד 8 ש' 33-35, עמוד 9 ש' 1-2). הנה כי כן, אף הטענות בעניין זה הן בבחינת מחלוקת עובדתית, שלא תותר בגדרי הליך בקשה זה. עם זאת ובזהירות הנדרשת, ייאמר כי לנוכח העובדה שהכספים הועברו בהסכמת המבקש (בין אם בנסיבות שבהן "נתפסה" המשיבה ובין אם לא) קשה להלום את הטענה כי מדובר בהברחת כספים כנדרש בפסיקה. לכך הוסף את העובדה שהמשיבה טוענת בתוקף, כי היא מימשה את חלקה באופציות ולכן אינה יכולה להבריח נכסים שלה מעצמה. נדמה כי מחלוקת זו היא בליבת הסכסוך וזו עוד תתברר אך לא בגדרי הליך זה. לצד זאת העובדה שנמכרו אופציות בשים לב לנוכח סעיף 80 להסכם הגירושין עשויה ללמד על יסוד המעורר חשש לפחות כזה הצופה פני עתיד. בהקשר זה יודגש כי הוכחת מעשי הברחה אינה הדרך היחידה לבסס טענת הכבדה. נפסק, כי לעתים גובה סכום התביעה עשוי להוות אינדיקציה לקיומה של הכבדה (כבוד השופט רובינשטיין, רע"א 6614/06 **כפרית תעשיות (1993) בע"מ נ' ICC INDUSTRIES INC** (4.1.2007)). יתר על כן מעת שמדובר בהסכם גירושין המתייחס במפורש לאופציות ולחלקו של המבקש בהן ובשים לב לקוטביות טענות הצדדים וחוסר האמון נדמה שיש לבחון את חשש הכבדה מתוך הפריזמה המיוחדת של מארג היחסים שבו נחזה שלא מתקיים חשש הכבדה במובנו הרגיל, באופן המצדיק הגנה מסוימת על האינטרס של התובע מפני "קביעת עובדות בשטח", העלולה לסכל את מימוש פסק הדין, באופן המצדיק פגיעה מידתית בזכויות הצד שכנגד, תוך קביעת בטוחות מתאימות לפיצוי על הנזקים שעלולים להיגרם לו בשל מתן הסעד הזמני (רע"א 9308/08 **אלול נ' רביב** (21/4/2009)).

13. משנה תוקף יש לדברים בשים לב למאזן הנוחות. המשיבה תיארה את הנזקים העלולים להיגרם לה ולחברה ביחס להטלת עיקול על האופציות הנותרות, בציינה, כי עיקול ברישום על כל האופציות מהווה עיקול על זכות חוזית, שעלול לשבש את מערכת היחסים החוזית שבין המשיבה לבין החברה (סעיף 20 לתשובה, שבה הפנתה לע"א 1507/11 **בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' אלבס** (16.1.2014) להלן **עניין אלבס**). עוד נטען כי העיקול עלול לשלול ממנה את האפשרות להתקדם בה ומנוע ממנה לרכוש או לממש אופציות שהובשלו לאחר מועד הגירושין. עוד הוסיפה כי העיקול על זכויותיה באופציות עלול לגרום לעצירת הצמיחה הכלכלית של החברה. בדיון הוסיף ב"כ המשיבה כי העיקול

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'

כב' הרשמת עינת גלעד משולם

עלול לגרום להשפעה שלילית על ה-Due diligence שלה וכי לא ניתן לתת סעד כלפי צד ג' ללא קבלת עמדתו (עמוד 14 ש' 1-2). טענות אלה שובות לב, אך אינן מתיישבות עם מהות הסעד שהוא עיקול על זכויות המשיבה בלבד, אין בהחלטה מעין זו כל פגיעה בהמשך פעילות המשיבה בחברה ולבטח לא בפעילות החברה עצמה. זה המקום להדגיש כי **עניין אלבס**, שאליו הפנתה המשיבה בכתב התשובה, עסק בעניין שונה לחלוטין, ובו נקבע, כי לא ניתן לעקל במסגרת תובענה כספית את הזכות החוזית לקבל סכומי אשראי מתוקף מערכת הסכמית שנקשרה בין תאגיד בנקאי לבין לקוחו. בעוד העיקול הזמני דנן הוא ביחס לזכויות המשיבה באופציות החברה, לא כלקוחה של החברה, לא כלקוחה של תאגיד בנקאי וממילא אינו מוטל על החברה עצמה אלא על זכויות המשיבה כאמור. יתר על כן כתב ההתחייבות, שיש מחלוקת בדבר אופן מסירתו ומועד המסירה, כשלעצמו בעל מהות דומה. לפיכך ככל שהדבר כרוך בעיקול האופציות הנוטרות עד לתום בירור התובענה נדמה כי הנוק מתמצה בעיקר בפגיעה בזכות הקניינית. בהקשר זה השיבה המשיבה כך **"המימוש של האופציות שלו לא נוגע לי. החצי של האופציות שהבשילו שמורות ולא נגעת בהן"** (עמוד 7 ש' 22) מחקירתה אף עלה כי לא צפוי מימוש נוסף בתקופה הקרובה (עמוד 11 ש' 32-33). כאמור תכלית הסעד הזמני למנוע את "משיכת השטיח" מתחת לזכויות הקנייניות של הצד השני ונדמה כי הטענה בדבר הפגיעה בקידום המשיבה וביחסיה עם החברה במובן זה נטענו באופן כללי ולא מגובה. ראו בהקשר זה את הדרישה מבעל דין להפנות לנוקים ממשיים וקונקרטיים כתוצאה מצו העיקול הזמני; ע"א 4536/16 **פלונית נ' פלוני** (27.7.16)). נדמה שאין מחלוקת ממשית, כי המבקש זכאי למחצית מהאופציות המבושלות כמפורט: אופציות מיום 22.5.2014 - ישנן 87,500 שהבשילו (מתוך 100,000 סה"כ), מחצית מהן - 43,750; אופציות מיום 18.6.2015 - ישנן 25,000 שהבשילו (מתוך 40,000 סה"כ), מחצית מהן - 12,500; אופציות מיום 13.10.2016 - ישנן 104,254 שהבשילו (מתוך 417,017 סה"כ), מחצית מהן - 52,127. בשלב זה כשרב הנסתר על הנגלה באשר לחלקן של האופציות שמומשו 152,653 במספר כנטען ואופן חלוקתן ושוויון לא ניתן להורות על התאמת העיקול הזמני לחלק היחסי אך כאמור מעת שממילא לא צפוי מימוש בקרוב ובהבט של מאזן הנוחות נזקו של המבקש עולה על של המשיבה צו העיקול הזמני ישתרע על האופציות שנותרו, באופן שניתן יהיה לשוב ולעתור ככל שיחול שינוי נסיבות. שונים הם פני הדברים ביחס לבקשה לעקל את חשבון הבנק לבטח על סכום שאינו מבוטל בסך של שני מיליון ₪. בעניין זה נשאל המבקש כך:

- ש. אתה מודע לעובדה שביקשת לעקל למשיבה את כל החשבונות, לרבות חשבונות עו"ש, ובהם אתה מונע את רווחתם וכלכלתם של הקטינים-הילדים המשותפים שלכם?
- ת. זה לחלוטין לא נכון. אני יכול להסביר... אסביר. מה שהוסבר לי שברגע שמעקלים חשבון עו"ש זה לא כולל את המשכורת השוטפת. בנוסף, מה שביקשנו זה לעקל כסף על פי מה שהיא הודתה בכתב התביעה שמגיע לה. אז אם הכסף בחשבון שלה אז רצינו לעקל את הכסף שכבר בחשבון שלה.
- ש. אז לשיטתך אם החשבון היחידי שיש לגב' זה חשבון עו"ש אתה מוותר על הבקשה שלך?
- ת. לא, אתה לא הבנת את מה שאמרתי.
- ש. ביהמ"ש: אם זה רק חשבון עו"ש, אתה עדיין עומד על הבקשה?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

ת. בהחלט העיקול צריך להחריג את המשכורת השוטפת. הבנתי שזה מה שמקובל (עמוד 8 ש' 29-13).

ב"כ המשיבה ציין בסיכומיו, כי אין הצדקה להורות על עיקול חשבון, שהוא חשבון עו"ש ושהנוק כתוצאה מצו מעין בלתי מידתי ועשוי לפגוע אף בכלכלת הקטינים (עמוד 14 ש' 3-8). מנגד טענה ב"כ המבקש כי הבקשה היא לעקל את חשבונותיה של המשיבה וכי העיקול אינו חל על חשבון עו"ש או משכורת אלא עיקול כספים "בכל מקום שיהיו" (עמוד 13 ש' 2).

שקילת האינטרסים המנוגדים והאיזון ביניהם מלמד שאין לקבל את הבקשה לעיקול על חשבון הבנק של המשיבה, אף בשים לב לכך שמתקבלת הבקשה באשר לעיקול זכויות המשיבה באופציות שנתרו. ראשית, משום שהתקנות מורות כי הסעד הזמני נדרש להיות מידתי ולתאום ככל הניתן את הסעד העיקרי. שנית, עיקול זמני לא נועד לשמש אמצעי גבייה מראש של סכום התובענה זאת בשונה מעיקולים המוטלים בהוצאה לפועל (ר' לעניין זה "השפעה ויישום של כללים דיוניים בבתי המשפט ובהוצאה לפועל" עמודים 27-33, עלון הרשמים (עלון מס' 12, דצמבר 2016)). שכן בשלב זה "לתובע-כל תובע-אין ציפייה מוגנת כי הצד שכנגד יחזיק נכסים, מהם ניתן יהא להיפרע במועד מאוחר יותר, במדינת ישראל דווקא. העובדה כי נתבע פלוני מחזיק נכסים או רכוש בישראל היא מטבע הדברים אקראית. אמנם יש בה כדי ליצור תנאים נוחים למימוש, אך היא נסיבה אחת, וההחלטה בדבר הטלת עיקול צריך שתידרש למכלול הנסיבות" (דברי סגן הנשיא כבוד השופט זגורי תמ"ש (נצרת) 11-19065-11 א.ז.א. נ' ש.ש. (23.1.2012), פסקה 44). שלישית, כעולה מהפסיקה "לעניין כל הצווים הזמניים רובץ נטל השכנוע על המבקש המקורי" (דברי כבוד המשנה לנשיא השופט לוין, רע"א 8420/96 מרגליות נ' משכן בנק הפועלים למשכנתאות בע"מ, פ"ד נא(3) 789 (1997), פסקה 12). עוד ר' לעניין זה דברי כבוד השופטת שכטר-ישראלי (הרשמת דאז), ה"פ (חיפה) 33503-08-17 קארח נ' פרץ (15.1.2018) המציינת, בין היתר, כך: "בחנתי את טענות התובעת ובשים לב לכך שהנטל להוכיח את קיומו של יסוד ההכבדה מוטל על כתפיה, אינני סבורה כי התובעת עמדה בנטל זה... אמנם, הסכום הנתבע בתביעה שלפניי, סכום לא מבוטל הוא אך התובעת לא ביססה לטעמי את יסוד ההכבדה על ביצוע פסק הדין, אם וכאשר יינתן על בסיס כתב התביעה. סכום התביעה אינו נימוק עצמאי להטלת עיקול, אם אין עילת הכבדה אחרת..." (סעיפים 13, 14). רביעית, הבקשה הוגשה בשיהוי-מה עניין בעלת משמעות, הגם שאין בכך יסוד המצדיק את דחיית הבקשה, העובדה שכתב ההגנה שעל יסודו הוגשה הבקשה עמד לעיון המבקש מספר חודשים בטרם הגשת הבקשה מצדיק דחיית עיקול ערטילאי על חשבון הבנק, בשל הטענה שיתכן שהכספים מצויים בו ועל סכום לא מבוטל. אף לא ניתן לקבל את הטענה כי עיקול מעין זה בחשבון בנק לא יהווה הגבלה גם בהחרגת משכורת המשיבה. חמישית, הואיל וממילא מוטל עיקול על האופציות שנתרו למימוש, בשלב זה נדמה כי די בכך אף מבחינת יסוד המידתיות. שישית, העובדה שהמבקש מרחיק לכת וטוען כי ככל שיתקבל פסק דין ייאלץ לכתת רגליו אחר מימוש פסק הדין בהוצאה לפועל, אינה מעוגנת ולבטח אינה מתיישבת עם העובדה שמדובר במי שעובדת ומתפרנסת, משמשת כסמנכ"לית החברה ועושה רושם שהיא בעלת איתנות כלכלית. נדמה כי לא בכדי המשיבה לא נשאלה בחקירתה על אודות יכולתה הכלכלית שלבטח ידועה למבקש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם

לסיכום, באיזון שבין הצדדים מצאתי כי מתן צו עיקול זמני על האופציות הרשומות על שם המשיבה לא יסב לה נזק משמעותי, לבטח לא בעת הזו, להבדיל מהעיקול הזמני שהתבקש על חשבון הבנק בסך של שני מיליון ₪. יוזכר בהקשר זה, כי ממילא עיקול זמני מבוצע ברישום בלבד, הוא מוגבל בזמן ומהווה אך סעד דיוני. משכך ככל שתידחה התובענה ממילא העיקול יבוטל.

בשולי ההחלטה אך לא בשוליה – כפי שנאמר לצדדים במעמד הדיון, ההחלטה בסעד הזמני על פי טיבה זמנית היא וככל שיחול שינוי נסיבות ניתן יהיה לשוב ולעתור. יתר על כן, החלטה זו אינה מלמדת על צדקתו של מי מהצדדים (בשים לב לאספקלריה הלכאורית שבה נבחנים הנתונים). זה המקום לשוב ולהפציר בצדדים להסתייע בבאי כוחם ולהתגייס להליך הגישור, שבו ניאותו לקחת חלק, על מנת לנסות ליישב את המחלוקות.

(ד) תוצאה

14. לנוכח האמור לעיל, לאחר ששקלתי את עצמתה הלכאורית של עילת התביעה אל מול מאזן הנוחות, ויתר השיקולים הנדרשים אני קובעת כך:
ניתן בזאת צו עיקול זמני ברישום על זכויות המשיבה בלבד באופציות הרשומות על שמה בחברה. מובהר, כי אין בצו זה למנוע מהמשיבה לפעול בזכויותיה בדרך העסקים הרגילה, אולם בהתאם לצו זה, נאסר עליה לפעול ולנקוט בהליכי מימוש באשר לאופציות הרשומות על שמה. הצו כפוף להוראת כל דין בעניין פטור מעיקול.

באיזון שבין הצדדים, תוך שאני נותנת דעתי לטענות המשיבה מזה והמבקש מזה ובשים לב לתכליות ולחשיבות של מתן בטוחות בהתאם לתקנות - אני מורה, כי בתוך חמישה ימים ימציא המבקש את הבטוחות הבאות בהתאם לנהלי המזכירות:

התחייבות עצמית לא מוגבלת בסכום; ערבות צד שלישי, יחיד שהוא תושב ואזרח ישראל, מוגבלת לסך של 30,000 ₪; עירבון בסך של 6,500 ₪. תחילת תוקף הצו במועד המצאת הבטוחות.

פסיקת הוצאות – בשים לב לכך שפניהם של הצדדים לגישור ולנוכח התוצאה – קבלה חלקית של הבקשה, אין צו להוצאות.

ניתן לפרסום בהשמטת שמות ופרטים מזהים.

ניתן היום, ה' אב תשפ"א, 14 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

עינת גלעד משולם, רשמת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 67962-12-20 ש' נ' ל' ש'
כב' הרשמת עינת גלעד משולם